

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: A.K., narozená ..., bytem ..., zastoupené: JUDr. Pavel Záliš, advokát se sídlem Nádražní náměstí 299, 353 01 Mariánské Lázně, proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen MPSV), se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 27.9.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.2.2017 č.j. MPSV-2016/216354-914/1 o průkaz osoby se zdravotním postižením,*

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátu JUDr. Pavlu Zálišovi se p ř i z n á v á odměna za zastupování ve výši 4.719,-Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 259725756/0300, VS: 31168.**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 6.2.2017 doručeným zdejšímu soudu dne 7.2.2017 žalobkyně požádala o přiznání právního zástupce, aby žaloba splňovala všechny náležitosti, když požádala u Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště Tachov, dne 27.6.2016 žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením z TP na ZTP, žádost byla dne 13.9.2016 zamítnuta, dne 26.9.2016 podala odvolání k Ministerstvu práce a sociálních věcí a to bylo dne 1.2.2017 zamítnuto č.j. MPSV-2016/216354-914/1. Po doplnění uvedeného podání byla žalobkyni pravomocným usnesením č.j. Na 4/2017-20 ze dne 8.8.2017 ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Andrea Eger, se sídlem Tachov, nám. Republiky 60, která však požádala o zrušení ustanovení, jelikož počátkem roku 2017 převzala zastupování žalobkyně v jiné věci a právní zastoupení bylo nakonec ukončeno pro vzájemnou ztrátu důvěry. Usnesením č.j. Na

4/2017-28 ze dne 17.8.2018 byly ustanovení advokátky Mgr. A. Eger zrušeno a poté pravomocným usnesením ze dne 31.8.2017 č.j. Na 4/2017- 32 byl žalobkyni pro toto řízení ustanoven zástupcem advokát JUDr. Pavel Záláš.

Prostřednictvím jmenovaného advokáta žalobkyně podala *žalobu ze dne 27.9.2017*, která byla zdejšímu soudu doručena dne 29.9.2017. V žalobě žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 1.2.2017 i s předcházejícím rozhodnutím, jelikož má za to, že správní orgán nezohlednil všechny rozhodné skutečnosti a k některým ani nepřihlédl. Dle ní nebyl její zdravotní stav hodnocen komplexně, tedy s ohledem na všechna onemocnění, kterými trpí, přičemž odkázala jako na důkazy na obsah lékařských zpráv MUDr. Z. T. ze dne 19.12.2014, MUDr. R. H. z 19.9.2012 až 18.2.2015, MUDr. V. Š. z 15.12.2014 i MUDr. I. H. z 12.11.2014. Dle žalobkyně je nezbytné nechat vypracovat nový posudek o jejím zdravotním stavu, aby byl řádně zhodnocen, protože posudek ze dne 7.1.2015, ze kterého vycházel správní orgán nezohledňuje všechny aspekty jejího zdravotního stavu a proto nemohl sloužit jako řádný podklad pro jeho rozhodování, tudíž napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné. Závěrem bylo požadováno zrušení napadeného rozhodnutí a rovněž byla požadována náhrada nákladů za právní zastoupení bez specifikace. *(Připojena byla kopie napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 1.2.2017 i kopie lékařských zpráv shora jmenovaných lékařů.)*

Napadeným rozhodnutím ze dne 1.2.2017 č.j. MPSV-2016/216354-914/1 žalovaný podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen **správní řád**), zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**), ze dne 13.9.2016 č.j. 77624/16/Tc o zamítnutí žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a uvedené rozhodnutí potvrdil. *V odůvodnění rozhodnutí* žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobkyně dne 27.6.2016, kdy bylo po vypracování vyžádaného posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Tachov (dále jen **OSSZ**) dne 18.8.2016 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., *o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů* (dále jen **zákon**), že jde o zdravotní stav, který není uveden v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením* (dále jen **vyhláška**), ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky; platnost od 1.6.2016 trvale.

Na základě posudku OSSZ rozhodl ÚP dne 13.9.2016 rozhodnutím č. j. 77624/16/TC o zamítnutí žádosti podle § 34, § 34a, § 34b a § 35 zákona. Po podání včasného odvolání žalobkyni proti rozhodnutí ÚP ze dne 13.9.2016 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV či komise**). PK MPSV po jednání dne 18.1.2017 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ, kdy ještě uvedla, že nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 zákona. Dále komise uvedla, že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce, ale nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 nebo 2 citované přílohy, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným odst. 3 nebo 2 citované přílohy a tento stav existoval i k datu 1.6.2016; doba platnosti: trvale. V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy je orientovaná, zrak a sluch jsou v normě,

kardiopulmonálně je kompenzovaná, ventilační porucha dle funkčních vyšetření lehká až středně těžká, neurologické onemocnění myastenia gravis je dlouhodobě stabilizované a kompenzované, omezená hybnost všech úseků páteře, chodí s oporou jedné francouzské hole, úchopová funkce obou rukou je zachována; dolní končetiny jsou bez paréz, hybnost v kyčelních kloubech omezena jen v rotacích, kolena jsou volná. Dále bylo uvedeno, že lékař OSSZ vyhodnotil výsledné funkční postižení jako středně těžké v odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 k vyhlášce a dle doložených lékařských nálezů hodnotila PK MPSV výsledné funkční postižení též jako středně těžké dle odst. 1 nikoliv dle písm. i), ale dle písm. g) pro převládající postižení pohybového aparátu, přílohy č. 4 k vyhlášce. Rovněž PK MPSV konstatovala, že zdravotní stav žalobkyně nelze ani srovnatelně hodnotit dle odstavce 2 nebo 3 přílohy č. 4 k vyhlášce, neboť není prokázáno těžké omezení hybnosti nosných kloubů obou dolních končetin ani funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce, nejedná se o postižení páteře provázené těžkými parézami končetin, závažnými deformitami či ztuhnutím tří úseků, není dokladována trvalá oběhová či dechová nedostatečnost, ani těžké postižení orientačních schopností. Také bylo komisí uvedeno, že komplexně zhodnotila obsáhlou zdravotnickou dokumentaci a shledala, že nejsou splněna posudková kritéria pro poskytnutí průkazu osoby se zdravotním postižením vyššího stupně, když žalobkyní namítané lékařské nálezy měla k dispozici jak OSSZ, tak PK MPSV, na jejich podkladě byly vypracovány příslušné posudkové závěry shodně hodnotící výsledný funkční handicap jako středně těžký.

Žalovaný dále uvedl, že shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, když z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení a námitkami uvedenými v odvolání. Vypracovaný posudek komise se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a posudkový závěr ze dne 18.1.2017 pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Žalobkyni náleží nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 04.12.2014 trvale a její žádost podaná dne 27.6.2016 o změnu tohoto průkazu byla zamítnuta. Podle posudku PK MPSV ze dne 18.1.2017 má žalobkyně nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ trvale, proto bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.

Závěrem žalovaný konstatoval, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy i správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 23.10.2017 souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.). Dále popsal průběh řízení i obsah posudku PK MPSV ze dne 18.1.2017, přičemž zdůraznil, že všechny doložené a citované lékařské zprávy žalobkyní (uvedené i v žalobě) byly podkladem při vypracování posudku a posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, proto posudkový závěr ze dne 18.1.2017 pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. K žalobnímu bodu, že žalobkyně není schopna si sama ostříhat nehty na nohou, vykonávat běžné úklidové práce, není schopna vlézt do vany, sednout si k zemi a něco zvednout apod., žalovaný uvedl, že neschopnost zvládat základní životní potřeby se posuzuje pro účely příspěvku na péči podle jiného právního předpisu. Závěrem žalovaný zdůraznil, že má za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. (Vyjádření žalovaného bylo následně doručeno zástupci žalobkyně.)

Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci bylo zjištěno, že jeho obsah odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založena Žádost žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením „ZTP“ ze dne 22.6.2016, doručená ÚP dne 27.6.2016, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního a stále se zhoršujícího zdravotního stavu. V posudku OSSZ ze dne 18.8.2016 je uveden seznam všech lékařských zpráv (*lékařské zprávy tam uvedených lékařů žádala žalobkyně vrátit podáním ze dne 15.8.2016*), na jejichž základě byl posudek vypracován se shora citovaným závěrem. Včasné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ÚP ze dne 13.9.2016 bylo doručeno ÚP dne 30.9.2016 a namítala v něm, že celé jednání ÚP a LPK-TC vnímá jako úmyslné zlehčování jejího skutečného zdravotního stavu, aby jí nebyl průkaz ZTP přiznán. Z posudku PK MPSV ze dne 18.1.2017 vyplývá, že byly posudkově zhodnoceny lékařské zprávy nejen odborných lékařů uvedených žalobkyní v žalobě, přičemž tyto zprávy jsou z období od 15.12.2014 do 21.7.2016, ale komise měla k dispozici kompletní spisovou dokumentaci OSSZ Tachov i odpověď MUDr. P. D. z FN Plzeň na stížnost žalobkyně na špatnou léčbu myastenia gravis. Podáním žalovaného ze dne 23.1.2017 byla žalobkyně vyrozuměna o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužila. Napadené rozhodnutí ze dne 1.2.2017 bylo žalobkyni dle založené doručenky doručeno dne 3.2.2017.

Poté žalobkyně v podání ze dne 26.11.2017 uvedla, že zcela zásadně nesouhlasí s tvrzeními obsaženými ve vyjádření žalovaného, zejména se neztotožňuje s tím, že by posudek PK MPSV byl úplný, objektivní a přesvědčivý, jak opakovaně tvrdí žalovaný, naopak má za to, že v daném případě nebyl řádně a komplexně zjištěn její zdravotní stav žalobkyně. Zejména namítala, že z posudku tak není nikterak zřejmé, že její zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím. Dále bylo namítáno, že dle § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek se při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné. Žalovaný se tak nedostatečně vypořádal s tím, z jakého důvodu nelze zdravotní stav žalobkyně podřadit pod pojem značné obtíže ve smyslu § 34 odst. 4, nebo odst. 3 zákona o poskytování dávek. Rovněž je zapotřebí uvést, že výčet zdravotních stavů, jak ho stanoví prováděcí vyhláška č. 388/2011 Sb. v příloze č. 4, navíc s ohledem na § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek není taxativní. Žalobkyně má dále za to, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá z nedostatečného posouzení zdravotního stavu žalobkyně, kdy žalovaný nehodnotil zdravotní stav žalobkyně ze všech hledisek, jak by je hodnotit měl. Závěrem žalobkyně poukázala na lékařskou zprávu z Fakultní nemocnice Plzeň ze dne 26.10.2017 MUDr. R. K., Ph.D, ve které neurolog, odborník na danou problematiku rovněž uvádí, že doporučuje vzhledem k základnímu onemocnění žalobkyně (myastenie) zvážení vystavení průkazky ZTP. Dále požadovala vyhovění žalobě a současně byla požadována náhrada nákladů řízení ustanoveného zástupce za tři úkony právní služby a daň z přidané hodnoty.

Soud ve věci rozhodl dle § 51 odst. 1 zákona bez nařízení jednání, když s tímto postupem žalobkyně i žalovaný výslovně souhlasili.

Podle § 3 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou

v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Dle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 1.2.2017*.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle odst. 2 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V odst. 3 je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle § 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Dle § 2b) vyhlášky zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce a v ní je uvedeno následující:

1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. g) postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře,

písm. i) omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a

onkologických postiženích.

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. a) – n).

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

Žalobkyně se v této věci podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 1.2.2017 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení, jelikož skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou.*

Rozhodující správní orgán může dospět k závěru, zda důkazy jsou přesvědčivé a úplné jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že v této věci posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti, přesvědčivosti i správnosti, plně obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán i pro žalobkyni, byť s ním nesouhlasí.

Dle zjištění soudu je napadené rozhodnutí žalovaného plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo ze strany žalovaného splněno. Žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání průkazu označeného „ZTP“ dle § 34 odst. 3 zákona, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, která má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ dle § 34 odst. 2 zákona. PK MPSV se vyjádřila v posudku ze dne 18.1.2017 k námitkám žalobkyně uvedeným v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 13.9.2016, avšak žádnou z nich neshledala důvodnou.

Námítka žalobkyně, že posudek ze dne 7.1.2015, ze kterého vycházel správní orgán, nezohledňuje všechny aspekty jejího zdravotního stavu, a proto nemohl sloužit jako řádný podklad pro jeho rozhodování, tudíž napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, je zcela neopodstatněná. Zmíněný posudek ze dne 7.1.2015 byl totiž vypracován OSSZ Tachov v řízení o její žádosti ze dne 15.12.2014, kdy jí byl rozhodnutím ÚP ze dne 27.1.2015 č.j.: 13535/15/TC přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.12.2014 trvale. V nynějším řízení však bylo rozhodnutí ÚP vydáno na základě posudku OSSZ ze dne 18.8.2016 a rozhodnutí žalovaného bylo vydáno po vypracování posudku PK MPSV ze dne 18.1.2017, tedy nikoli na základě posudku o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 7.1.2015, který se týkal sice také žalobkyně, ale vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 16Ad 44/2015.

Žalobkyně sice tvrdí, že nebyl objektivně posouzen její zdravotní stav, avšak pouze obecně bez jakéhokoli bližšího upřesnění, proto soud postupoval v této rovině a shledal, že byly posudkově zhodnoceny všechny lékařské zprávy, jak uvedeno shora (viz obsah správního spisu), přičemž objektivita posouzení není dána závěrem, který požaduje žalobkyně, ale záleží na výsledku objektivních vyšetření provedených odbornými ošetřujícími lékaři žalobkyně, přičemž tito lékaři rozhodují o tom, která vyšetření jsou potřebná s ohledem na momentální zdravotní stav žalobkyně.

Soud dále konstatuje, že pokud žalobkyně v podání ze dne 28.11.2017 poukázala na lékařskou zprávu neurologa MUDr. K. ze dne 26.10.2017, tuto nelze v tomto řízení zohlednit, neboť se nevztahuje k datu 1.6.2016 s ohledem na žádost podanou dne 27.6.2016 ani k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 1.2.2017, lze ji však uplatnit v případě podání nové žádosti o změnu průkazu TP na ZTP. Rovněž soud připomíná, že je to právě žalobkyně, na níž spočívá zodpovědnost za to, aby komise měla k posouzení veškeré nové lékařské zprávy, pokud se v mezidobí tj. od podání žádosti přes posouzení lékařem OSSZ až do jednání PK MPSV, podrobí dalším lékařským vyšetřením, jelikož důkazní břemeno spočívá na žalobci, tj. na ní, a žalobkyně byla komisí dne 21.11.2016 písemně informována ve věci posuzování jejího zdravotního stavu, samotného jednání komise se nezúčastnila, přičemž podkladová dokumentace byla dostatečná pro projednání bez osobní účasti žalobkyně. Komise se podrobně zabývala aktuálním zdravotním stavem žalobkyně, což dokazuje i změna hodnocení zdravotního postižení podle písm. g) namísto hodnocení OSSZ dle písm. i) pro převládající postižení pohybového aparátu; dále bylo uvedeno, že zdravotní stav žalobkyně nelze ani srovnatelně hodnotit dle odstavce 2 nebo 3 přílohy č. 4 k vyhlášce ve znění platném od 1.1.2014, neboť není prokázáno těžké omezení hybnosti nosných kloubů obou dolních končetin ani funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce, nejedná se o postižení páteře provázené těžkými parézami končetin, závažnými deformitami či ztuhnutím tří úseků, není dokladována trvalá oběhová či dechová nedostatečnost, ani těžké postižení orientačních schopností.

Žalobkyně také měla možnost se k samotnému posudku komise a případné absenci některých podkladů vyjádřit ještě před vydáním rozhodnutí žalovaného, jak jí bylo sděleno žalovaným, přičemž při té příležitosti mohla předložit i další lékařské zprávy, které nebyly zohledněny, a v takovém případě by si správní orgán vyžádal doplňující posudek o jejím zdravotním stavu. Této možnosti ovšem žalobkyně nevyužila, ačkoliv o ní byla řádně poučena žalovaným písemně, když jí byla písemnost doručena dle doručenky dne 24.1.2017, tudíž tato nečinnost jde k její tíži. Soud není oprávněn hodnotit zdravotní stav žalobkyně, což je v kompetenci posudkových lékařů a komise,

Soud konstatuje, že žalovaný rozhodl na základě posudku, v němž komise posoudila zdravotní stav žalobkyně dle jí známých, tj. doložených lékařských zpráv v době rozhodování. Pokud se v mezidobí zdravotní stav žalobkyně změnil, může být tato změna, doložená novými lékařskými zprávami, zohledněna pouze v novém správním řízení po podání nové žádosti o průkaz ZTP či ZTP/P. Za nesprávné nelze považovat takové rozhodnutí žalovaného, pokud není v souladu s přáním žalobkyně, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři a komisí, kteří jsou ze zákona oprávněni posoudit zdravotní stav žadatele v souvislosti s žádostí o přiznání či změnu průkazu osoby se zdravotním postižením a to v souladu s platnou právní úpravou. I přes toto rozhodnutí má žalobkyně možnost kdykoli znovu podat novou žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP či ZTP/P, nebude-li její žádosti vyhověno.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 27.9.2017 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, obsahuje všechny potřebné náležitosti, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, i když je žalobkyně nadále jiného názoru. Soud proto žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.*

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Žalobkyni byl pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát JUDr. Pavel Záliš; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 s.ř.s). Proto byla ustanovenému zástupci přiznána odměna za zastupování v souladu s jím uvedenou specifikací požadovaných nákladů ze dne 29.11.2017, která je tvořena *třemi* úkony právní služby á 1.000,-Kč (*převzetí a příprava zastoupení, odůvodnění žaloby a replika k vyjádření žalované*) a *třemi* paušálními částkami á 300,-Kč dle § 9 odst. 2, § 7 bod 3, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 a § 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*. Dále ustanovenému zástupci náleží částka ve výši 819,-Kč odpovídající 21% DPH, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., *o dani z přidané hodnoty* (§ 57 odst. 2 s.ř.s). Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí 4.719,-Kč a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, kterou soud považuje za přiměřenou (*výrok III. rozsudku*).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 102 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 12. září 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně